

Вонднелухме на вишны-тѣ,
И тамъ мирни нестоахме
Сзворнухме съ сломихме съ,
Потрошихме стѣжлаца-та,
Поронихме вишници-тѣ.
Пакъ ни видѣ пѣджрче-то,
Той ни ничто непродума.
Нх си бржкна въ пазуха-та,
Та извади ситна мрѣжа,
Та премежи назе двама
Та ни тури въ златенъ ковчегъ .

4

Момче Яниче, излѣзе на пенджурче,
Да вида Яниче твое бѣло лице .
Та да го напиша на бѣла хартиѣ,
И да го запрата на Стамболъ чаршиѣ .
Да видѣть Яниче млади трговче-та,
Млади трговче-та млади ергенче-та .
Къкво люке любѣ какъ приклекателно,
Който го погледне слѣдъ него отива .
Бѣжда-тѣ му тѣжкы като пѣвци,
Очитѣ му черни като двѣ черешкы
Бузници сладкы като дѣжачици .
Устица мжничка съ пара разрѣзана,
Гушица владничка като мрана рыба .
Силничка тѣничка като фиданъ въ градина,